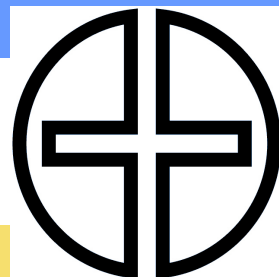

GYÜLEKEZETI MISSZIÓS STRATÉGIA 2015-2020

MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ

MISSZIÓS TANÁCS
MUNKAANYAG

TARTALOMJEGYZÉK

1. Az MME 2015-ös éves jeligéje
2. Bevezető gondolatok
3. Bibliai alapok 1-4.
4. Metodista missziós megbízatásunk 1-2.
5. Kérdések 1-2.
6. Útvonalterv

**„KÉRJÉTEK AZ ARATÁS URÁT,
KÜLDJÖN MUNKÁSOKAT
AZ ARATÁSÁBA!” (MT 9,38)**

MÁTÉ 9,36-38

**Mikor a tömegeket látta,
megesett rajtuk a szíve,
mert elgyötörtek voltak
és levertek, olyanok,
mint a pásztor nélküli
juhok. Erre így szólt
a tanítványaihoz:**

**„Az aratni való sok,
de a munkás kevés.
Kérjétek az aratás Urát,
küldjön munkásokat
aratásába.”**

BEVEZETŐ GONDOLATOK

MISSZIÓS TANÁCS

A Missziós Tanács (MT) megalakulásáról a 2014-es Évi Konferencia határozott Nyíregyházán, mint a Missziós Bizottság jogutódja. A MT egyik kiemelt feladata az egyházi missziós stratégia megalkotásának elősegítése. Jelen munkával a gyülekezeti missziós stratégia megalkotásához szeretnénk hozzájárulni a 2015-2020-as időszakra egyházunk körzeteiben, illetve e munkaanyag révén egyúttal szeretnénk megtenni az első lépéseket egy országos stratégia létrehozása felé is.

A 2014. szeptember 16-i MT ülésen azt az elhatározást hoztuk, hogy elkészítünk egy gondolatébresztő igetanulmányt, mely kidolgozandó missziós stratégiánkhoz adhat szempontokat a Biblia ó- és újszövetségi útmutatásai alapján.

Mivel a Biblia nagyon sokféle gondolatot, történetet tartalmaz, aminek közvetlenül vagy közvetve lehet missziós jelentősége, rövid bevezetőnkben csupán néhány kiemelt kérdésre és ígére összpontosítunk, amelyek – véleményünk szerint – egy missziós stratégia megfogalmazásánál lényegesebbek lehetnek, segítséget nyújthatnak számunkra.

A Missziós Tanács tagjai, a munkaanyag szerkesztői:

Csernák István szuperintendens, Pásztor Zoltán országos laikus elöljáró, valamint Khaled A. László média felelős, Lakatos Lilla, a Női Bizottság vezetője, Kurdi Zoltán cigánymissziós koordinátor, Schaueremann Andrea, a Gyermektanítói Bizottság vezetője, Sztupkai Kristóf partnerkapcsolati koordinátor, Vigh Bence, a MIX Bizottság vezetője

HASZNÁLATI ÚTMUTATÓ

A STRATÉGIAI TERVEZÉS LÉPÉSEIHEZ

1. HATÁROZZUK MEG A CÉLT:
MILYEN BIBLIAI ALAPOKON,
MIT AKARUNK ELÉRNİ?

2. VEGYÜK SZÁMBA AZ ERŐ-
FORRÁSAINKAT: KIKKEL EGYÜTT-
MŰKÖDVE ÉS MILYEN ESZKÖZÖK
FELHASZNÁLÁSÁVAL AKARJUK
CÉLUNKAT ELÉRNİ?

3. HATÁROZZUK MEG A CÉLCSOPOR-
TUNKAT: MILYEN TÁRSADALMI
KIHÍVÁSOKRA SZERETNÉNK
REAGÁLNI A KÖRNYEZETÜNKBEN;
KIK FELÉ AKARUNK FORDULNI?

4. TERVEZZÜK MEG A KONKRÉT
LÉPÉSEKET!

BIBLIAI ALAPOK 1.

→→ JÉZUSI MISSZIÓS PARANCS

A misszió latin eredetű szó, jelentése **küldetés**, megbízás, feladat, rendelés. Missziós Tanácsunk munkája szempontjából – úgy véljük – erre a küldetésre nézve a legfontosabb bibliai útmutatás az ún. nagy missziós parancs, melyet a Mt 28,19-20 verseiben olvashatunk:

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványa minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Jézus nem sokkal a mennybemenetele előtt adta az apostoloknak ezt a parancsot, mintegy összefoglalva, hogy mit kell tenniük nekik és követőiknek Uruk távollétében. Megdöbbenő az a bizalom, mellyel az Úr Jézus Krisztus, aki tulajdonképpen pótolhatatlan vezetői géniusz volt, mint vezető, felruházta a tanítványokat, hogy fizikai távollétében, de Szentlelke jelenlétében szolgálatukkal építsék fel az egyházat. Teljhatalomra, nagykorúságra segítette ezzel az újdonsült vezetőket.

De vajon hogyan tegyük tanítványokká az embereket? Úgy, hogy megkereszteljük és megtanítjuk őket mindarra, amit Jézus parancsolt. A nagy misszióparancs lényege tehát ez: „tegyetek tanítványokká”. Az „elmenve”, „megkeresztelve” és „tanítva” kifejezések pedig a tanítványnevelés eszközeire utalnak. Úgy is mondhatnánk, hogy ezek a misszió “taktikai” lépései, módszerek, melyek által keresztyén tanítványokat képezhetünk. (A taktikát meg szoktuk különböztetni a stratégiától, mely az átfogóbb, több lépéses terv készítését jelenti.)

A feltámadott Jézus Krisztus egyik missziós mondatát stratégiai jellegűnek is mondhatnánk: **„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8)**

A misszió tehát egy több lépcsős folyamat Jézus ígérete és terve szerint, melynek vezetője tulajdonképpen a Szentlélek. („Vezetni úgy tudok, ha Szentlelked vezet.” – énekeljük a Tégy foglyoddá, Uram c. énekünkben.) A missziós út iránya a jeruzsálemi elszigeteltségből az egyetemesség felé vezet, a saját belső köreinkből indulva kifelé, az „idegenek” felé. A világ vár arra, hogy felismerjük küldetésünk pontos irányát, felelősségi területeit, és isteni felhatalmazással és erővel szolgáljunk. Szükség van ránk!

Jól szemlélteti az Úrral való közösséget, illetve missziós munkánk rá utaltságát a szövetségmegújító liturgiánk egyik alapigéje: **„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Jn 15,5)**

CÉLUNK, KÜLDETÉSÜNK

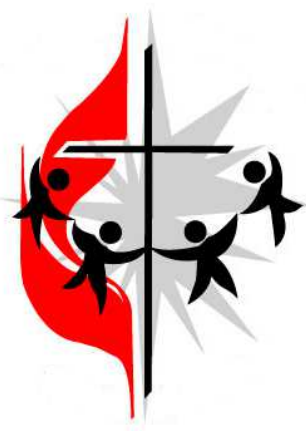
→→ KÉRDÉSEK

MILYEN BIBLIAI LÁTÁS ALAPJÁN,
MIT AKARUNK ELÉRNI?

MI MOTIVÁL BENNÜNKET EBBEN?

BIBLIAI ALAPOK 2.

→→ ERŐFORRÁSAINK

Nyilvánvalóan nagyon fontos a misszió munkájának végzésében a **vezetés és részvétel** kérdése. Mivel jellemezhetők a missziót eredményesen vezető személyek, és résztvevő közösségek? Kitartóak, állhatatosak, mint a jeruzsálemi várfal újjáépítését vezető Nehémiás, aki a nehézségek, ellenségeskedések között erősen állt:

„Mindenki meg akart bennünket félemlíteni, mert azt gondolták: Majd elmegy a kedvük a munkától, és nem készül el az. – Azért te erősíts engem!” – foháskodik Nehémiás, majd hozzáteszi: **„A magamfajta embernek illik-e menekülni?”** (Neh 5,9.11)

A kitartás a sürgető imádságot és a közösség iránti elkötelezettséget is jelenti. A születő Egyház későbbi vezetőinek Pünkösdöt megelőző tevékenysége mintaadó e tekintetben: **„Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban...”** (ApCsel 1,14)

Az eredményes vezetés ugyanakkor bizalommal és reménnyeljesen bevonja az alkalmas embereket, kiképzzi, felhatalmazza őket a Nagy Misszióparancs értelmében: **„Azért hagyatalak Krétában, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városok-ként...”** (Tit 1,5)

Nagyon fontos, hogy a gyülekezet egésze be legyen vonva a misszió előmeneteléért való felelősségbe: **„Imádkozzatok értünk is, hogy Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát... Bölcsen viselkedjeteek a kívül állók iránt, a kedvező alkalmakat használjátok fel. Beszédeteket legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.”** (Kol 4,3-6)

Ebben az igében a nyitott ajtó a missziói munka lehetőségére utaló kép. Számptalan „névtelen” keresztény kapcsolódhat be a misszió frontvonalába, az „imaharcba” és a mindennapok igehirdetésébe, a bizonyágtételbe. Jézus Krisztus szavai is közös felelősséggé teszik a misszió előmenetelét: **„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. Menjetek el!” (Lk 10,2-3)**

Hadd utaljunk arra, hogy a misszió gyökereit megtalálhatjuk az Ószövetségben is. **„Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra, és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztok az én tulajdonom. Papok királysága és szent népem lesztok.” (1Pt 2,9)**

ERŐFORRÁSAINK

→→ KÉRDÉSEK

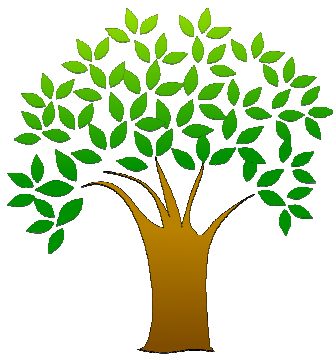
KIKKEL EGYÜTTMŰKÖDVE ÉS
MILYEN ESZKÖZÖKKEL AKARJUK
CÉLUNKAT ELÉRNI?

Egy bizalmi jellegű, bensőséges kapcsolat volt az ószövetségi választott nép küldetésének alapja. Ennek a kapcsolatnak, mint egyetemes missziós szolgálat, megtaláljuk az újszövetségi párhuzamát is: **„Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” (1Pt 2,9-10)**

A reformáció nagy vívmánya volt annak felfedezése, hogy nemcsak az egyházi személyek, papok feladata a misszió, hanem a fenti ige értelmében az ún. laikusoké is, akik az „egyetemes papság elve” alapján hivatottak a Szentírás tanulmányozására, és hirdetésére, a bizonyágtételre.

BIBLIAI ALAPOK 3.

→→ A REMÉNYSÉG ÜZENETÉVEL

A **társadalmi problémák** látványa könnyen tesz kesergő szemlélődővé bennünket. Egy ószövetségi példa olvasható Jer 29,1-7 igeszakaszban, melyből most egy verset idézünk: **„munkálkodjatok a város békességén és jólétén, ahova fogságba küldtelek titeket.” (Jer 29,7)**

Ahogy a zsidók átérték a sálom (békesség) állapotát Jeruzsálemben, ezt átélhetik Babilonban is. Isten imádkozni és áldani hív. Következtetésünk: a hívő ember és a gyülekezet ne legyen önző, befelé forduló. Ítékezés helyett áldjuk meg a városunkat! Ne önmagunkra fókuszáljunk, hanem az elveszettekre! A missziói munka alapja ugyanis nem a mi térítési szándékunk, hanem a feltámadott Jézus Krisztus világos parancsa: **„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet...” (Mt 28,18-19)**

A missziós gyülekezetépítés egyik kulcsa, hogy a gyülekezet evangélizációs kínálatát egészen a nem keresztények kérdéseire és szükségére állítsuk be. Kikkel foglalkozunk tehát a missziós tevékenységeink során? Jézus a kicsinyek felé irányít bennünket: **„Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40)**

Meggyőződésünk, hogy Jézus Krisztusnak ez a kicsiket is fontosnak tartó irgalmas szemlélete nem hiányozhat a missziós stratégiánkból. Kik a kicsik? Az életkor mellett (tehát a magzati –és csecsemőkortól induló missziós felelősség mellett), a társadalmi megbecsültség szerint (vagyoni, pozícióbeli, befolyásbeli jelenték-telenség) kevésbé fontos emberekre gondoljunk! Észre kell vennünk a betegeket, magányosokat, szegényeket, depressziósokat, drogosokat, alkoholistákat, a mellözött, levert, kirekesztett, hátrányos helyzetűeket.

↓ A látszólag gond nélküli emberek is hordják a bűn súlyos rabigáját. Az ördög e világ fejedelme, és nem szalaszt el egy embert sem, hogy rabszolgájává tegye a bűnein keresztül. Mindenki szenved, aki Isten nélkül él, lehet, hogy nem beteg, de reménytelen. Aki nem ismeri Jézus Krisztust, szenved a hiábavalóság érzésétől. Keresnek megoldásokat, melyek ideig-óráig jónak tűnnek. Ha nem vállaljuk a misszió felelősségét, rossz helyen fogják keresni. De belső ürességük készíti őket, hogy keressék az Urat. A missziós szolgálat kihívásai között figyeljünk Jézus biztató szavaira, amelyek reménységgel tekintenek a kicsiny kezdetekre is:

↓ „Mihez hasonlítsuk az Isten országát, vagy milyen példázatba foglaljuk? Olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön, miután pedig elvetették, megnő és nagyobb lesz minden veteménynél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak.” (Mk 4,30-32)

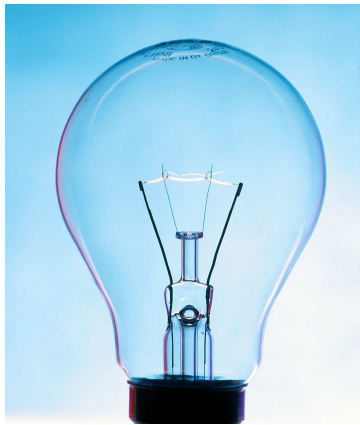
CÉLCSOPORT, TÁRSADALMI KÖRNYEZET

→→ KÉRDÉSEK

MILYEN TÁRSADALMI KIHÍVÁSOKRA
SZERETNÉNK REAGÁLNI A KÖRNYEZETÜNK-
BEN; KIK FELÉ AKARUNK FORDULNI?

BIBLIAI ALAPOK 4.

→→ MINT SÓ ÉS VILÁGOSSÁG

A tanítványok és a későbbi gyülekezet (Egyház) küldetésének, Istentől rendelt céljának szép leírását találjuk a Hegyi Beszéd-ben:

„Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják és eltapossák az emberek.” (Mt 5,13)

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóba tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a cselekedeteiteket, és dicsőítsék mennyei Atyátokat.” (Mt 5,14-16)

A só és a világosság nem önmagukért vannak. Erős hatással vannak környezetükre. Amikor a világ romlottságát és sötéttségét fájljuk, ne felejtsük el, hogy nem a gyülekezet sója és világossága, hanem a föld sója és világossága vagyunk! A sótar-tóban időzve megízetlenülünk, a véka alatt egyre halványab-ban pislákol a fényünk.

A belterjessé váló gyülekezetekben hajlamosak túl sokat egymással foglalkozni, marakodni a testvérek, mint ahogyan nyel-vünket is mardossa a túlsózott étel. Egymással bajlakodnak, egyre több a belső harc, mert nem vívják a misszió harcát, és egyre keveslik a fényt, mert egymást vakítják a nagy ismerete-ikkel, mint több száz wattos fényszórókkal. Pedig a sötét éj-szakába kimenve egy gyertyafény is igen hatásos fényforrás lehetne a bizonytalankodóknak, támpontot keresőknek. A ke-resztények bármekkora gyülekezete is haszontalan, ha nem hat a társadalomra, nem kínál evangéliumi megoldásokat a társa-dalmi problémákra, és nem cselekszi a szeretet önzetlen csele-kedeteit.

Legyünk hatással a világra! Ha ezt föl vállaljuk, akkor Jézus szavai alapján mindenképpen eredményesek leszünk, romlást gátló, világosságot hozó szolgálatunk a fogadtatástól függetlenül is hat előbb-utóbb!

ERŐFORRÁSAINK

→→ KÉRDÉSEK

MILYEN IRÁNYOKBAN, KONKRÉTAN
MILYEN MUNKÁKRA KÖTELEZZÜK EL MA-
GUNKAT MISSZIÓS SZOLGÁLATUNKBAN?

HÁTTÉR

Missziós és szolgálati területek,
amelyeken metodista gyülekezetek ma is jelen vannak:

- ➔ Gyermek, tini és ifjúsági misszió
- ➔ Iskola misszió
- ➔ Fiatal felnőttek és házások közötti misszió
- ➔ Evangélizációk, bevetések (városi és falusi)
- ➔ Házikörök és különböző kiscsoportok
- ➔ Képzések
- ➔ Idősek közötti szolgálatok
- ➔ Romamisszió
- ➔ Alkoholbetegek közötti misszió és szolgálat
- ➔ Börtönmisszió
- ➔ Hajléktalanok közötti misszió és szolgálat

METHODISTA MISSZIÓS MEGBÍZATÁSUNK 1.

→ → TANÍTVÁNNYÁ TENNI

Melyek a metodista misszió alapvető jellegzetességei? Egyházrendünk az egyház megbízatásáról a következőket fogalmazza meg: „**Az egyház megbízatása, hogy az embereket Jézus tanítványaivá tegye. A gyülekezet az a hely, ahol ez a megbízatás a legvilágosabban megjelenik, és megvalósul.**” (120. cikkely)

E megbízatásunk alapja a nagy missziós parancs: Jézus követésére hívunk el, akiben megtapasztaljuk Isten megváltó, megújító kegyelmét. Ezt a megbízatásunkat teljesítjük, ha:

1. hirdetjük az evangéliumot, felkeressük az embereket, befogadjuk és összegyűjtjük őket a Krisztus testébe;
2. tanítjuk őket, hogy a keresztség és a Jézus Krisztusba vetett hitük megvallása által Istenre bízzák életüket;
3. bátorítjuk őket a keresztyén élet megélésében az istentisztelet, a szentségek, a lelki egyelem és más kegyelmi eszközök segítségével;
4. a világba küldünk embereket, hogy szeretetben és igazságban éljenek, hogy betegek meggyógyuljanak, az éhesek megelégtessenek, az idegeket befogadják, az elnyomottak felszabaduljanak és a társadalom struktúrái az evangéliumnak megfelelően megváltozzanak. (122. cikkely)

A misszió metodista felfogásáról egyházrendünk másik gondolatát is szeretnénk idézni: „**Meggyőződésünk, hogy a személyes megváltás mindig magába foglalja a keresztyén missziót és a világ felé való szolgálatot. Így valósul meg a szó és a tett összhangja, ami által állítjuk, hogy a személyes hit, az evangéliumi biznyságtétel és a keresztyén szociális munka kölcsönösen feltételezi és erősíti egymást.**” (*Tanításunk alapjai és teológiai megbízatásunk*) Hálásak lehetünk ezért a látásért, mely nem állítja szembe a missziói munka két ágát, az evangélizációs lélekmentést és a diakóniai szolgálatot, hanem ötvözi!

A Wesley-féle célkitűzés, a „**biblikus szentség terjesztése az országban**” tehát többet jelent a személyes kegyességnél. Az Isten iránti szeretet mindig együtt jár a felebaráti szeretettel és az igazságosság iránti, valamint a világ megújítására törekvő szenvedélyes vágygal.

John Wesley (1703-1791) élettörténete azt példázza számunkra, hogy tanítványi missziós szolgálatunk kibontakozásának előfeltétele a személyes Krisztushoz fordulás tapasztalata. Wesley 32 évesen Amerikába utazott, hogy az indiánok misszionáriusa legyen. Missziós szolgálatának első napján egy lelkipásztor a következő kérdést tette fel, amikor tanácsot kért tőle munkája végzéséhez. „Van-e belső bizonyosságod? Bizonyoságot tesz-e Isten Lelke a te lelked felől, hogy te Isten gyermeke vagy?” – amire Wesley nem tudott biztosan válaszolni. Amikor 1738-ban hazatért, még inkább tisztában volt belső hiányosságaival. „Elmentem Amerikába, hogy megtérítsem az indiánokat, de ki térít meg engem?” Bár céltudatosan indult el, nem talált belső békességet, és hitében sem volt bizonyos. Hazatérése után nem sokkal, egy házicsoportos találkozáson élte át a Krisztussal való személyes találkozást, ami előkészítette őt a tanítványok missziós megbízatásának hatékony betöltésére (*Aldersgate-élmény*).

Wesley történetének tanulsága, hogy nem tudunk Krisztus tanúi lenni a missziós munkában úgy, hogy ugyan hallgatjuk az ígét, de szívünkben mégsem mentünk oda Jézushoz, azaz nem éltük át a megtérést, újjászületést. De az is fontos, hogy élete innentől kezdve hasonló lett a Jézus példázatában leírt kősziklára épített házhoz. Missziói munkája során rengeteg vihart, megpróbáltatást kiállt. Mert a missziós tanúságtétel nem csak az, hogy szavakban hirdetjük az ígét, hanem az is, hogy az Úrral való közösségünk következtében az életnek olyan viharait is kibírjuk, amelyeket az Isten nélkül élők vagy a felszínesen vallásos hívők már nem bírnak el.

METHODISTA MISSZIÓS MEGBÍZATÁSUNK 2.

→→ A HIT KÖZÖSSÉGI FORMÁI

A tanítványságunk megvalósulásának bázisa a Jézus körül épülő, fejlődő, növekedő gyülekezeti közösség. Innen kiindulva végezzük missziós szolgálatunkat, és ide behívva bontakozhat ki egy-egy új tanítványi életút. A Wesley-tradícióban a hit közösségi formái nemcsak személyes növekedést eredményeznek, hanem a világban végzendő misszióra és szolgálatra is felkészítenek és biztatnak bennünket.

Az Egyházrendben arról olvasunk, hogy: **„Az egyház gyarapodása a Szentlélek munkájából ered. Mint methodisták a Szentlélek ezen munkáját egy sajátos szövetségi kapcsolatban éljük meg, ami az egymás felé érzett kölcsönös elkötelezettség és felelősségvállaláson alapul. Ez a szövetség köt össze egymással a hitben és a világszerte megvalósuló bizonyoságtételünkben, és tesz képessé a »szeretet által munkálkodó hitre«, valamint erősíti a békére és az igazságosságra való vágyunkat.”** *(Tanításunk alapjai és teológiai megbízatásunk)*

Az ima ereje, a bizonyoságtétel ereje a Wesley által is prioritásként kezelt, ma pedig sok egyházban reneszánszát élő **kiscsoportos közösségekben** élhető meg. Ez a 18. századi methodista misszió egyik fontos szervezési kérdése volt.

Létrehozni ma gyülekezeteinkben az ehhez hasonló ima- és munkacsoportokat (különbféle céllal) és kisebb közösségeket, a misszió alapját jelentheti. A belső lelki növekedés és a létszámbeli gyarapodás egyaránt megalapozódhat, ha a gyülekezet minden tagja, látogatója tartozik valamilyen kiscsoporthoz. A házi csoport, házikör vagy sejtcsoport olyan speciális kisközösség, mely idővel a növekedés, a szaporodás, az osztódás eszköze lehet. Érdemes azt is megjegyeznünk, hogy a házi közösségek ereje és jelenléte az ősegyház életében is megfigyelhető volt: **„Minden nap összegyűltek a Templomban. Otthonaikban megtörték a kenyeret, őszinte szívvel és boldog örömmel együtt ettek, és dicsérték Istent. Még azok is kedvelték őket, akik nem tartoztak közéjük. Az Úr pedig napról napra növelte a csoportot olyan emberekkel, akik hívókká lettek, és csatlakoztak hozzájuk.”** (ApCsel 2,46-47)

→ → ADATOK

METODISTÁK
Magyarországra érkezése
1857. Első metodista igeszolgalat
1898. Hivatalos misszióindítás

METODISTÁK
a népszámlálási adatok szerint
2001. 1484 fő
2011. 2416 fő

METODISTÁK az 1%-os
felajánlók száma szerint
2014. 1360 fő
2013. 1292 fő
2012. 1025 fő
2011. 808 fő
2010. 700 fő

METODISTA körzetek központi
befizetése havonta összesen
2015. 1,505 millió ft
2010. 1,145 millió ft

METODISTA
közösségek száma országosan
11 körzetben
40 helyszínen

METODISTA lelkeszi
szolgálatot végzők száma
24 fő
Ebből 2 fő nyugdíjas és
3 fő teológus hallgató

METODISTA fenntartású
intézmények
2 idősek otthona
1 középiskola

METODISTA
roma misszió
12 helyszínen országosan
1 roma lelkész
Évente 1 országos találkozó

KÉRDÉSEK 1.

→ → FELTÁRÓ ELEMZÉS SZEMPONTJAI

- 1. Milyen üzenetünk van?**
- 2. Milyen indítékaink vannak?**
- 3. Hogyan tapasztalhatjuk meg a Szentlélek vezetését?**
- 4. Hogyan tudnánk a vezetőket erősíteni?**
- 5. Hogyan tudnánk Munkatársakat képezni?**
- 6. Hogyan tudnánk „elmenni”, kifelé fordulni?**
- 7. Milyen következményekre, eredményekre számíthatunk?**
- 8. Céljaink megvalósításához min/miken kell változtatnunk?**

→→ JEGYZETEK

KÉRDÉSEK 2.

→→ STRATÉGIAALKOTÁS SZEMPONTJAI

SEGÍTŐ KÉRDÉSEK: SWOT SZEMPONTÚ VIZSGÁLAT

1. Jó dolgok,
amiket szeretnénk megőrizni...
2. Rossz dolgok,
amiket szeretnénk elhagyni...
3. Legszebb reményeink
a jövőt illetően...
4. Legnagyobb félelmeink
a jövőt illetően...
5. Szükséges teendők...

→→ KÉRDÉS 1.

Milyen bibliai látás alapján,
mit akarunk elérni?
Mi motivál bennünket ebben?

→→ KÉRDÉS 2.

Kikkel együttműködve és milyen
eszközökkel akarjuk célunkat elérni?

→→ KÉRDÉS 3.

Milyen társadalmi kihívásokra
szeretnénk reagálni a környezetünk-
ben; kik felé akarunk
fordulni?

→→ KÉRDÉS 4.

Milyen irányokban, konkrétan
milyen munkákra kötelezzük
el magunkat?

→→ JEGYZETEK

ÚTVONALTERV

2015. február

A *Gyülekezeti missziós stratégia* (Gyümis) munkaanyag bemutatása az Elöljárók Konferenciáján Piliscsabán

2015. egész évben

A Gyümis munkaanyag közösségi feldolgozása a körzetekben, amelynek javasolt formái:

- Témák bevezetése igehirdetés sorozatokban
- Elöljárósági megbeszélések
- Közösségi órák, házicsoportos sorozatok
- Gyülekezeti napok (pl. „Álmodó Nap”)

2015 vége, 2016 eleje

Egy gyülekezeti „út” (stratégia) megfogalmazása 2016-2020 időszakra, amely ideális esetben konkrét, egy évre szóló lépéseket is tartalmaz. E munkaterv elfogadása a soros körzeti konferencián.

2016. február

A gyülekezeti stratégiák bemutatása az Elöljárók Konferenciáján.

2017 vége, 2018 eleje

Körzeti választó konferenciák. A 2016-2020-as gyülekezeti „út” (stratégia) félidős kiértékelése; s ez alapján a további szükséges teendők, konkrét lépések megfogalmazása.